

A. 13899

Juhataja

Igawese elu teele

nende kasuks,

tes Wilippi linna wangihoijaga küsimad:

Mis pean mina tegema, et ma õndsaks saan?

Apost. teg. 16, 30.

R. Hamnerin'i järele

J. B.

г. РЕВЕЛЬ.

Типографія Августъ Миквицъ.

1900 г.

A. 13899

Juhataja Igawese elu teeles

nende kasuks,

kes Wilippi linna wangihoidjaga küsivad:

Mis pean mina tegema, et ma õndsaks saan?

Apost. teg. 16, 30.

N. Hamnerin'i järele

J. B.

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

Г. РЕВЕЛЬ.

Типографія Августъ Миквиць.

1900 г.

Эстляндская Евангелическо-Лютеранская Консисто́рія симъ удосто̀вѣряетъ, что къ печатанію этой книги со стороны сей Консисто́ріи препятствій не имѣется.

Ревель, Вышгородъ, 13-го Января 1900 г.

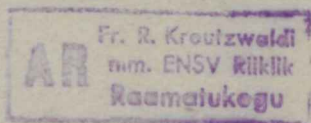
№ 21.

Вице-Президентъ,

Генераль-Суперъ-Интендентъ: Л. Хёршельманъ.

за Секретаря: А. Кёлеръ.

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 17 Марта 1900 года.

54 334

Esimine juhataja.

Sinul on tarwis järele mõelda, inimene, mislugust igawese elu teed sa käid, kas laia hukatuse ehk kitsast elu teed?

1. Pange tähele kõik, iseäranes sina, kes sa seda loed, oled sa purpuri ja kalli linase riietega ehitud, ehk käid sa räbalas riides; oled sa kõrgema auutipuni ülendub, ehk peetakse sind kõige halwemaks surelikkude hulgas; oled sa rikas ja elad rõõmfaste ja suureste, ehk pead sa oma häda kaebades, palusesti teiste uste taga otsima; oled sa alles hiljuti maa peal elama hakanud, ehk seisad sa küürus haua ääres; oled sa julge ja elad, nõnda kui sa oleksid suremata, ehk tahaksid sa surma wälja kaewata maa sügawusest (Hiobi r. 3, 21); ei mõtle sa iialgi surma peale, ehk arwad sa iga tulew tund wiimase olewad — kõik olete teie teekäijad, ainult teekäijad — ütlen ma; teie käite, kas laia hukatuse ehk kitsast elu teed. „Sumalat ja mammonat ei wõi — üksi teenida.“ Jeesus on tee, tõde ja elu ja surm wiib ette seatud märgile. Oled sa uskumata ja elad patu elu, siis oled sina wastuwaidlemata hukatuse teel ja surm wiib sind jäädawa wiltsuse ja ahastuse sisse. Aga elad sa usus ühendub Kristusega, siis käid sa kitsast teed ja surm wiib sind jäädawa rõõmu ja õnne sisse.

2. Kui sa käid laia teed, oled sa tõeste, ilma sinu enese teadmata, õnnetu inimene; sa oled omast Õnnistegijast lahutud; sinul ei ole tema kannatamisest

ega surmast kasu; sa oled taewa Isa armu põlgaja, üks Jeesuse Kristuse were õiguse tallaja, üks püha waimu wastupaneja, Jumalale mureks, Jeesusele koor- maks, inglitele tülinaks, usklikkudele häbits; aga sa oled kurati ori, roojaste waimude elu ase ja põrgu rõõm. Kui sa oled see kõige rikkam, oled sa siiski kõige wae- sem. Kui sa oled kõige tugewam, oled sa siiski kõige nõrgem; kõige ilusam, aga siiski kõige inetum; kõige targem, aga sa oled siiski kõige rumalam; maailmas peetakse sinust ehk suurt lugu, aga Jumalale ja tema riigile ei tähenda sina ühtigi, waid oled üks tuff, mis tule tarwis walmis on, kui ei pööra.

Sa oled üks õnnetu inimene; sest sind tõmbab see sama hingedetapja ja hukkaja, kes tuhanded ja jälle tuhanded enne sind on hukka saatnud. Tema saadab sind ka, sinu uskumata meele, talitsemata himude ja enese rüppe meelitaja maailma läbi hukka. Nende abil püüab ta sind kõige sügawama waimu surma unesse suigutada, sinu waimu silmad kõige pimedamaks, kõr- wad kõige kurdimaks, südant kõige kõwemaks talla- tud teeks teha, et sina ei pea Jumala sõna kuulma, ei seda mõistma ega õndsaks jaama.

3. Sa oled õnnetu inimene, kui sa hukatuse teed elu otsani käid; siis sured sina igawest surma, siis lükkab sinu Õnnistegija sind enesest ära ja sa oled iga- weste äraheidetud ja hukkamõistetud — —, seepärast et tema ei ole saanud sind oma werega patust puhas- tada ja õigeks mõista; tema otsata armastus ei wõi sind armastada, waid Jumala wiha jääb su peale. Karjane näeb küll lamba hundi suus, aga ta ei aita teda mitte. Isa helde süda, last kõige hirmsamas ahas- tuses, aga see ei aita; Õnnistegija näeb seda õnnetumat hinge, kelle eest ta surma nuhtlust kannatas, nüüd ilma

halastufeta nuheldud saavad. Sinu pärandus on nüüd igavene hukatus; sinu õnnistus on needmine; sinu walgus on pimedus; sinu rõõm kõige hirmsam kurwastus; sinu liha himu on kustutamata tule piin.

4. Sa oled õnnetu inimene, kui sa hukatuse teed käid; jõuad sa pea õnnetuma eesmärgile, kuhu sa ruttad, siis ei wõi sinu õnnetus enam muudetud saada; üks samm, üks filmapilk, üks hinge tõmbamine — — wõib praegusel elul otsa teha, ja sinna, kuhu sa siis satud, on armu aeg igaweste mööda — meele parandamine wõimata. Sa ei parandanud meelt ega pööranud patust armu ajal, aga nüüd nuheldakse sind igaweste, kui sa surnud oled. Jeesuse heldus, arm ega armastus ei liigutanud sind armu ajal, nüüd ei liiguta teda sinu kaebamine ja hulgumine. Jeesuse kannatamine ja libe surma walu ei liigutanud sind armu ajal, nüüd ei liiguta teda sinu igavene surma walu; sinu pimedus jääb seletamata, sinu tuli kustutamata, sinu wangipõli, nutt ja hulgumine ei lõpe iial, sa oled kadunud, hukkamõistetud ja äraneetud ja jääd seks, muutmata ja igaweste.

5. Mii hirmus kui laia tee ots näitab olewad, käiwad siiski arwamata hulgab seda teed kõige julgusega, seepärast ütleb Õnnistegija: „See wäraw on lai, ja see tee on suur, mis hukatuse sisse wiib ja palju on neid, kes sealt sisse lähewad. Matt. 7, 13.

Mis on siis parem ühel inimesel, kui ta on leidnud ennaft hukatuse teel olewad, et ta kohe sealt ümber elu teele pöörab?

6. Sa oled üks õnnelik, inimene, kui sa elu teele oled pöörnud ja seal peal edasi käid, siis oled sina Jeesuse oma ja tema sinu oma; sa oled puhastud tema weregaga, ehitud tema õigusega; sa oled Jumala

laps, Püha Waimu tempel, inglite rööm ja pühade kaaspärija; kõik loodus röömustab sinu üle ja teenib sind röömuga, sest sa oled oma Issanda kroon ja silmatera. Sa oled kõige rikkam, kui sa küll maailmas oleksid kõige vaesem, sest sinu vara on seal, kus sinu Ünnistegija ja sinu süda on. Sa oled kõige auusam, ka siis, kui maailm sind kõige halvemaks peab, sest kes Issanda poole hoiab, see on üks waim temaga (1. Kor. 6, 17) ja tema jumalikust olemisest osa saanud (2. Petr. 1, 4). Sa oled see kõige ilusam wälja ehitud Kuninga tütar, aga Kuninga tütre ilu on seestpidi tema sees (Zaw. laulu r. 45, 14). Sa oled see kõige targem, kui maailm sind küll kõige rumalamaks peab, sest sa oled mõistnud head osa ärawalitseda. Luf. 10, 42.

Sa oled õnnelik, sest sinu Ünnistegija juhatab ja hoiab sind, sinul on hea südametunnistus ja rööm Jumala sees on sinu tugewus; pühad inglid teenivad sind, sinu pärandus, kroon ja riik on taewas juba walmistud. Matt. 25, 34.

7. Sa oled õnnelik, kui sa elu teed elu otsani käid ja ustawaks surmani jääb. Siis saab sinu usk nägemiseks muudetud, sinu wäsimus hingamiseks, sinu kurwastus röömuks. „Kõnda peawad Jehowa lunastatud tagasi tulema ja Siioni minema hõiskades, ja igawene rööm on nende pea peal; nemad saawad lusti ja röömu kätte, kurbtus ja õhkamine põgenewad ära“ (Jes. 51, 11.) „Sellesinatse maailma kannatamised ei ole ühtigi wäärt sellele auu wasta, mis sulle peab ilmutatama“. Rom. 8, 18.

8. Sa oled õnnelik, kui sa elu teed käid. Mitmeist wiletusest pead sa küll läbi minema, aga nad lõpewad pea ära. Aga see õnnistus ja rööm, mis

find tulemas elus ootavad, ei lõpe iialgi. Nii kuidas Danieli lõukoerte august ja kolm meest tule ahjust peasteti, nõnda peastab sinu Issand ka find õigel ajal, kui ta ütleb: „Täna pead sa minuga paradiisis olema“. Luf. 23, 43. Üürikeseks ajaks oled sa fiin maailmas, waene, ärapäõlgtud ja tagakiusatud, aga sinu rõõm ja õnn on otsata.

9. Kõigest fest, mis nüüd räägitud, näed sa kui väga tarwis see on, et sa järele mõtled, mis sugust teed sa käid. Seiad sa ennast laia tee peal olewat, siis rutta ja peasta oma suremata hinge. Käid sa kitsast teed, siis pea kinni, mis sul on, et ükski ei saa sinu krooni wõtta. Ilm. 3, 11.

Teine juhataja.

Kuidas sina, inimene, wõid teada saada, mis sugust teed sa käid?

1. Kui see ei ole sinu kõige suurem mure, sinu kõige kallim püüdmine, Jeesuse armu ja tema armastuse osaliseks saada, nii kaua kui sa fiin maa peal elad ja üks kord rõõmuga siit ilmast lahkud, siis käid sa wastuwaidlemata laia hukatuse teed. Sinu kõige suurem mure on siis, kuidas oma ammetit heaste pidada, kuidas kõif rohkest, ja veel palju tagawaraks saada, mis fiin maa peal elu ülespidamiseks tarwis läheb, kuidas kõige parem ja rõõmsam fiin, — — ainult fiin, — — fiin — — maailmas elada. Muret, oma kutsumist ja oma ärawalitsemist kinnitada, ei tunne sa mitte. Muret, kuidas Jumala rahu, mis ülem on

kui kõik meie mõistmine, kätte saada, ei tunne fina mitte. Muret, kuidas waga koguda, kus koi ega rooste teda ei rifu, kus wargad läbi ei kaewa, ei tunne fina mitte. Muret, pärast seda elu, üht pärandust, mis ei wõi huffa minna ega ära teatud saada, ega äranärtfida, mis taewasse on talle pandud neile, keda Jumala wäes usu läbi hoitakse õnnistuseks (1. Pet. 1, 4. 5), ei tunne fina mitte. — — Jumala sõna ja tema Püha Waim annawad sinule sagedaste märku, et sa hukatuse teel oled; sagedaste wõtawad sind seepärast ka mured kinni; ja nutad, kaebab ja sinu süda on rahutu, aga see on kõik üürisuseks ajaks, pärast tuleb kurat — — jah, tuleb kurat — — ja wõtab — — wõtab — — seda kõik jälle ära. — — (Luf. 8, 12).

2. Kui sa ei ole kõigest südamest, meelest ja wäest patust pöörnud, siis oled sa hukatuse teel. Sa tunnistad ennast suuga, nii kui enamiste kõik seda teewad, patuseks, ka waejeks patuseks; ja nutad ka wahest patu pärast, aga sa aitad ise ennast — — weel ilma peastjata läbi, patt on aga paljas patu nimi, aga mitte hinge koormaks, mitte niisuguseks walu koormaks kui sellel, kes põlewas majas akna peal seisab; waata, temal ei ole weel mitte tule haawu, aga tema peasemise tahtmine on nii suur, et iga minut, mis ta weel peab peasemist ootama, hirmus pitt näitab olemat; tema ei naera ega pilka neid, kes peasemise redeli üles seadwad, ega tõuka seda tagasi, kes redelit mööda tema juure tuleb teda peastma; kui ta enne seal majas elades wahest maja põlemise peale ainult mõtles, oleks ta hõlpsaste redeli ülesseadjat ja peastijat naernud, aga nüüd on iga filmapilk kallis, ta ei lasse mitte peastjat enese peale oodata, et midagi weel korrale seada ehk ennast walmis panna; ei, ta on walmis, nii-

fugune kui ta on; üks julge, peastjast kinnihakkamine ja maha jäävad ähwardajad leegid. Sina ehk saad aru, mis ma sellega olen tahtnud sulle näidata, aga see on tõeste nõnda. Kui sa aga ainult nimepidi ennast patuseks tunnistad, wõid sa ilma peastjata wäga hästi läbi saada, aga kui patt on rõhumaks ja põlemaks hinge koormaks saanud, siis on:

Peastja, peastja sinu hüüe,
Peastja sinu hinge püüe,
Rahu põle patu sees,
Surm ja pörgu seiswad ees.

3. Sa oled hukatuse teel, kui sa ei tunne ühtegi igatssemist Jeesuse ega tema armu järele; sinu liha meel awal dab waenu tema wastu; sinul on palju, mis sa enam igatsed, tõsisemalt otsid ja südamelikumalt nõuad, kui Jeesust ja tema armu; sa wõid sellega, mis sinule siin maa peal osaks saanud, wäga rahul ja õnnelik olla, nii kui pärisid sa seda igaweste.

4. Sinul wõib kirjalikku tarkust küll olla; sa wõid seda tõeks pidada, et Jeesus on maailma sisse tulnud patusid lunastama ja õndsaks tegema; sa wõid mõelda, et Jumal on armuline, et tema ei taha patuse surma. Sa wõid ennast teistest paremaks pidada, seepärast, et sa sagedamine kui mitmed teised, Jumala teenistusest ja palwe tundidest osa wõtad. Sa pead Kristust armastuse wääriliseks, ilms, et sa teda südamest armastaksid; sa teed teiste nähes ka natukene head, ilma et sinul seks südamelikku tahtmist ehk armastust oleks, sinu ligemise häda ei liiguta sind mitte; sinul wõib warandust rohkestes olla, aga sind ei nähta iialgi waeste uste taga sisse lastmist ootawat, aga sa wõid seal rohkestes anda, kus palju seda näewad. Sa oled need patud enesest äraheitnud, mis sa arwad kardetawad olewad,

aga teed salaja alati pattu ja sinu meele ei tulegi see, et: „Kes pattu teeb, see on kuradist“. 1. Joh. 3, 8. Kui ja ennast pattude eest hoiad, ainult patu nuhtluse ehk häbi pärast teiste inimeste eest, et teised peamad sind heaks ristiniimeseks pidama, siis käid ja hukatuse teel.

5. Hukatuse teel oled ja, awalikult patu elu elades; hukatuse teel salaja patu elu elades; hukatuse teel magama heites; hukatuse teel üles tõustes; hukatuse teel tööd tehes; hukatuse teel hingates; hukatuse teel elus; hukatuse teel surmas; hukatuse teel surmast üles tõustes; hukatuse teel kohtu päewal. „Minge ära minust, teie äraneeatud, igawese hukatuse sisse, mis walmistud on kuratile ja tema inglitele“. Matt. 25, 41. On nüüd Jumal oma armu läbi saanud patu katet sinu waimu silma eest ärawõtta, et sa oled näha saanud, et sa hukatuse teel oled, siis tahan kolmandaks juhataada, kuidas sa wõid kitsa elu tee peale saada.

Kolmas juhataja.

Kuidas sina, inimene, kes sa hukatuse teel oled, pead ümber pöörma ja elu tee peale saama.

1. Esimene asi, mis siin on tarwis tähele panna, on patu tundmine. Seda näitab sulle Jumal oma sõna läbi; ta paneb oma sõna läbi sinu awalikud ja salajad patud sinu silma ette; ta lasseb oma sõna läbi sulle näidata, misjuguft teed sa käid. Nüüd tunned sa elawalt ja südamest, et sa oled hukkamõistetud patuue, täis patu haawu waimu poolest, kurt, pime ja furnud, kurati wõimuse all, hukatuse teel, liha meele

ori ja Jumala waenlane, sest „liha meel on waen Jumala wastu.“ Rom. 8, 7. Muidu ei igatse sina head meelt Jeesuse wastu saada, kui sa liha meele waenu ja tema järelbusti ei tunne. Sina ei igatse mitte pattude andeksandmist, kui sa ei tunne ennast patuse olewat.

Keegi ei otsi arsti, kes ei tunne ennast haige olewat; ja ei otsi mitte Jeesuse mere terweks tegemat wäge, kui patu haawad ei waluta, aga mida suurem walu, seda rutem nõuad sa abi.

Keegi ei palu enesele abi, kui teda surmaga ei ähwardata. Sa ei palu muidu mitte waimu elu, mis Jeesus Kristus annab, kui sa ei tunne ennast waimu poolest surnud ja igawese surma teel olewat.

— Wang ei igatse muidu lahti saada, kui ta ei tunne ennast wangis olewat. Sa ei igatse muidu Jeesuse Kristuse läbi kurati ahelatest lahti peastetud saada, kui sa ei tunne tema hirmsat wõimust enese üle. Armu andi ei palu keegi, kes ei ole waene. Sa ei palu Jeesuse käest armu, halastust ega pattude andeksandmist, kui sa oma hinge suurt waesust ei tunne. Mida enam sa oma hinge häda ja waesust tunned, seda rutem sa otsid abi; siis saab abiandja seda armsamaks ja kallimaks.

Kui Jumala Waim on saanud Jumala sõna läbi sinule sinu patuga hirmsaste rikunud hinge seisust näidata, siis hoiu ennast kurati eeskuste eest, misga tema weel wiimaks tahab sind äraeksitada; õige tee pealt kõrwale saata ja sinu patust pöörmist tühjaks teha, nimelt: Ära mõtle siis mitte, et sinu hinge waen on üks kurati kiufatus, et seda maailma lusti ja rõõmu paikades jälle enesest ärapeletada. Ära mõtle mitte, et sa oled nii suur patune, et sa ei wõi armu saada; ei, „Jeesus on tulnud patusid üles otsima ja õndsaks tegema, seepärast ei taha tema patuse surma, waid et

ta ümber pöörab ja elab. Hes. 33, 11. Ara mõtle mitte, et ümberpöörmine ja Kristuse ike nii raske on, et sa ei suuda seda kanda; ei, „Kristuse ike on hea ja tema koorm on kebja.“ Matt. 11, 30.

Ara mõtle mitte, et edespidi parem on patust pöörduda, kas, kui wanemaks oled saanud, ehk surma woodil. „Ei! ütlen ma: walmista ennast, sest sa ei tea, mil tunnil koja Issand tuleb“. Mark. 13, 33. 35. Seepärast, nii pea kui Jumala Waim Jumala sõna läbi on sind patu tundmisele aitanud, siis ära wiida mitte enam aega, waid tule — tule. — „Waim ja pruut ütleswad: Tule! Ja kes seda kuuleb, üteltu: Tule! Ja kel janu on, see tulgu, ja kes tahab, see wõtku elu wett ilma.“ Jlm. 22, 17.

2. Tule nuttes:

Tule nuttes, paludes

Ta jalge ümber hakates.

Tule, niisugune kui sa oled ja tunned ennast olewat: wilets, armetu, waene, pime, kurt, alasti ja ilma õigufeta, patu ja kurati ori, igawese surma ja põrgu nuhtluse wäärt. Tule ilma kalsipidi mõtlemata. Tule kui haige terweks saama. Tule kui armetu armu saama ja halastust leidma just sel tunnil, kui see julle kõige enam tarwis läheb. Tule kui waene, rikkaks saama. Tule kui pime, nägijaks saama. Tule kui kurt, kuuljaks saama. Tule kui alasti, et sa wõiksid „walged riided saada, et sa wõiksid need enese ümber panna, ja et su alastuse häbi ei saaks awalikuks.“ Jlm. 3, 18. Tule ilma õigufeta, sest sind „mõistetakse tema armust õigeks ilma, see äralunastamise läbi, mis Kristuse Jeesuse sees on.“ Rom. 3, 24. Tule kui ärakadunud ja hukkamõistetud patune, Jeesuse Kristuse, Jumala poja, weri teeb sind puhtaks kõigest patust. 1. Joh. 1, 7.

Tule kui furma mõistetud, „sest elu Waimu käsk Kris-
tuse Jeesuse sees teeb sind patu ja furma käsust lahti.“
Rom. 8, 2.

3. Tule Jeesuse juure ja ära mõtle mitte, et sa
nii suur patune oled, et Jeesus ei tahaks sinu paljud
patud sulle andeks anda. Ei, mida suurem patune
sa ennast tunned olewat, seda rohkem saad sina tema
käest armu; sest, „kus patt on suuremaks saanud, seal
on arm palju rohkem olnud.“ Rom. 5, 20. Tunned
sa ennast kõige suurema patuse olewat, siis usu, et
Jeesus on palju suurem ärapeastja, kes sinu eest kan-
natanud, ei taha, et sina peaksid hukka saama. Ära
mõtle mitte, et Jeesus ei wõi sinu patud andeks anda.
Ei, üks ainus mere till, mis tema sinu eest on wala-
nud, maksab kõik sinu patu wõla ära.

4. Tule Jeesuse juure, ja ära mõtle mitte, et
sa nii wana inimene oled ja palju pattu teinud, et
Jeesus ei taha sinu patud andeks anda; ei, tema
halastus on palju wanem, ta on igawene.

5. Tule Jeesuse juure ja ära mõtle, et sa nii
täis patu haawu oled, et temal wõimata on sind ter-
weks teha. Ei, sinu haawatud hinge eest on tema
jalatallast pealaeni täis haawu olnud. Tema pea oli
fibuwitsa krooniga kroonitud, tema palesse sülitud ja
löödud, tema selg piitsadega peksetud, tema käed ja
jalad läbi uuristud.

6. Tule Jeesuse juure ja ära mõtle mitte, et sa
ei wõi armu leida, seepärast, et sa oled tema armu
kutsumist põlanud ja kaua wastu pannud; ei, seda
armu, mis sina küll kaua oled põlanud, pakub tema
weel wäsimata sinule, ta ootab sind iga filmapilk.
Nii kaua, kui sa weel hingad, tahab Jeesus sinu peale
halastada ja sinu hinge peasta; nii kaua, kui sinu süda

rindus tufsub, tufsub Jeesuse süda armastusest sinu vastu; nii kaua, kui sinu filmad näewad, waatawad Jeesuse filmad haledusega sinu peale; nii kaua, kui sinu veri sinu soontes soojalt jookseb, on Jeesus walmis, oma werrega sind puhastama. Mõtle, et rõõwel ristisambas sai armu, enne kui ta hinge heitis.

7. Tule Jeesuse, kui oma kõige parema sõbra, juure. Tema on sind armastanud juba igaweste; tema kõige suurem igatsemine on nüüd see, et sa enast, tema sõbralikult wälja sirutud, läbi uuristud werise käte wahela tuleksid, et ta saaks sind oma vastu rindu wajutada. Tule aga ligi, tule julgeste tema ristigi ligi, tõsta omad filmad üles ja waata, — — waata — — tema teutuse krooniga kroonitud pead, waata tema surma walust kahwatanud paled, — — tema surma walust siniseks läinud huuled. — Mis paistab seal sulle filma? Ürvarääkimata heldust, armu ja armastust. Waata, need wäljasirutud, läbiuuristud käed, seal on tema sind ülesmärkinud. — Jes. 49, 16: „Waata tema püha ihu, üleüldse werine ja kõik tema luudkondid wõid ja ära lugeda.“ Paul 22, 18. Waata need läbiuuristud werised jalad, sest tema tallab ükspäini sirutõrt ja ükski rahwas ei ole temaga. Jes. 63, 3.

Tule tema juure, waata, ta on walmis andeks andma kõik sinu patud, walmis äraparandama kõik sinu wigadused, walmis sinu elu hukatusest peasta, walmis sind ehitama heldusega ja halastusega kui krooniga. Ütle aga: „Issand, siin ma olen, niisugune kui ma olen!“ Ja waata, sinu südame walu, kurbtus ja ahastus kaduwad kui haganad, mis tuul laiale ajab, ja kallid andeks andmise rahu woolab sinu südamesse. Sinu usk on nüüd elawaks saanud, ja oled uueste

fündinud ja igawese elu osaliseks saanud. Jeesus, kes sulle sinu patud andeks andis ja sind oma merega puhastas, elab nüüd sinu südames; tema on sind ehitanud oma mere õigusega; sa oled nüüd õigeks mõistetud Jeesuse Kristuse mere õiguse pärast; sinul on nüüd rahu Jumalaga ja Jeesuse Kristuse läbi on nüüd Jumal sinu õigeks Isaks ja sina tema õigeks lapseliks saanud; sinul on nüüd armu ja lapse õigust. Sind juhatakse pühast Waimust, „sest nii mitu, kui Jumala waimu läbi juhatakse, needsinatsed on Jumala lapsed. Oleme nüüd lapsed, siis oleme ka pärijad, nii hästi Jumala pärijad, kui Kristusega pärijad, kui meie temaga kannastame, et meie ka temaga auu sisse saame.“ Rom. 8, 14. 17.

Nüüd wõid sa rõõmuga laulda:

Kristuse weri, õigus ka,
See minu auukuub on, et ma
Ses kõlban Jumalale nüüd
Ja kui ma taewa lähen siit.

On nüüd Jumal armust sind nõnda saanud patu köidikuteft lahti peasta ja omaks lapseliks armust — — ainult — armust wastu wõtta, siis tahan neljandamaks juhataada, kuidas sa wõid usus kindlaks jääda, armus, armastuses ja toetundmises Jeesuse Kristuse sees kasvada ja wiimaks oma usu otsa, see on hinge õnnistuse, kätte saada, mis taewas on tallele pandud.

Neljas juhataja.

Kuidas sina, inimene, kui sa elu teele oled armust saanud, pead usus kasvama ja otsani kindlaks jääma.

1. Oled sina Jumala armust elu teele saanud, siis kanna selle eest hoolt, et sa wõiksid usus ja armastuses kasvada, seega auustad sina oma peastjat, saadad

Kasu iseenele, kinnitab oma kaaskäijad ja pahandab oma hinge waenlast, sest sel päewal, kui sa ei kaswa, kahaned sa ja oled langemisel; püüa seepärast selle eest hoolt kanda ja Issandat paluda, et sa wõiksid otsani kindlaks jääda, sest ainult see saab krooni, kes ustatmaks jääb surmani. Jlm. 2, 10. Asjata on, et sa oled elu teed käinud Jeesuse järele, kui sa teda maha jätad ja elu teelt ära pöörad; asjata, et sa oled usklikuks saanud, kui sa jälle usmataks ja kõwaks saad; asjata kõik see armastus Jeesuse wastu, kellest sinu süda otse kui põlenud, kui see armastus südamest ära kaub; asjata, et sa oled patu wastu wõidelnud, kui patt jälle armsaks saab; asjata, et sa oled maailmast teutust kannatanud, kui maailm jälle sinu sõbraks saab. Mis asjas sa pead kaswama ja elu teed edasi käima, tahan nüüd sulle juhatusi anda.

2. Ranna selle eest hoolt, et sa wõiksid elawas tundmises kaswada, et sa wõiksid elawalt tunda oma kõlwatumat seisust ja Jeesuse põhjata armu ja armastust sinu wastu; et sa wõiksid elawalt tunda oma eksitusi ja wigadusi, kui ka Jeesuse terweks tegewat mere wäge; oma nõdrust ja Jeesuse armu rikkust, elu ja kõik rohkeste sulle anda. Joan. 10, 10. Ranna selle eest hoolt, et sa elawalt wõiksid tunda kurati kawalust, wäge ja wihawaenu sinu wastu, et sa wõiksid Jeesuse armu abil tema kawalusest aru saada, tema wäe ja wiha waenu üle wõimust ja nõnda Jeesuse mere wäe abil teda ära wõita. Tahad sa iseennast elawalt tundma õppida, siis pane oma südame kõige tasasemad liikumised tähele, küll siis näha saad, kui palju seal püüab ülestõusta, et sind rikkuda ja õigelt teelt ärapöörda, aga nende üle „saad sina wõimust küll selle läbi, kes sind on armastanud.“ Rom. 8, 37.

3. Kanna selle eest hoolt, et sa tarkuses kaswad. Doe hoolega Jumala sõna palves ja alanduses Jumala wainu juhutamise, õpetamise ja seletamise all. Ära pea mitte liha ja werega nõu, kui oleks seal asju, mis wõimata täita ja raske äramõista. Anna seda kõik Issanda hooletks ja usu, et „temal ei ole ühtigi wõimata“ Luf. 1, 37. Mis tema sinule annud mõista, seda tarwita tema auuks, ligemise kasuks ja oma suremata hinge igaweseks õnnistuseks.

4. Kanna selle eest hoolt, et sinu igatsemine Jeesuse ja tema armu järele päew päewalt kaswab, nõnda, et sa midagi muud ei nõua ega hinusta kui ainult seda, et tema sulle kõiges kõik oleks ja kõik, mis sa iial wõtad teha, teed tema auuks; et tahtmine, temaga ühenduses elada, mitte ei kahaneks, waid et see põlew tahtmine, misga sina Issandat otsisid ja tema käest abi said, wõiks ühendusesidet temaga lahutamata kindlaks teha, sest sa tead, et sa oled tema halastuse osaliseks saanud.

5. Kanna selle eest hoolt, et sinu usk kindlamaks saaks, sest usk on ainus asi, mis sind sinu Lunastajaga jäädawalt ühendab; ta on käsi, misga sina iga päew armu armust wastu wõtad, Jeesuse Kristuse werega ennast puhastad ja tema õigusega ennast ehitad; usu läbi wõidad sa iga päew oma hinge waenlased; ainult usu läbi on sinul elu Kristuse sees, ja „usu läbi hoitakse sind õnnistuseks, mis walmis on.“ 1. Petr. 1, 5. Niisugune, kui sinu usk on, niisugune on ka sinu seestpidine uus inimene; on sinu usk kõikumata kindel, siis on sinu seestpidine inimene tugew; on sinu usk nõder ja kahtlane, siis on sinu seestpidine inimene nõrk ja ilma toeta. Tahad sa, et sinu usk peab kasvama ja kindlamaks saama, siis waata waimus Jeesuse kannas-

tamise, piina, were äravalamise, teutava surma ja rõõmsa ülestõusmise peale, et see kõik on sinu heaks sündinud ja nüüd sinu kasuks tuleb, mis Jeesus oma surma läbi sinule on võitnud; seda ei keela tema sinule mitte. Kas see Jumal, „kes meie poolt on, kes oma enese pojalegi põle arnu annud, vaid on teda meie kõikide eest äraannud, kuis ei peaks tema mitte selle samaga meile kõik armust andma?“ Rom. 8, 31. 32. Mõttele, et Jeesuse tarkus näeb kõik ette ära, mis sinule võib juhtuda; tema vägew käsi juhatab kõik, tema helde süda annab sinule kõik, mis sinu usku kindlaks ja ühenduse sideme temaga tugewamaks teeb. Pea tema armamata armutõutustest kinni, ole walwas palwele, põgene patu eest, siis kasvab sinu usk, saab kindlaks ja vägewamaks, siis antakse sinule usu läbi rohkestest sissetõnnest meie Issanda ja Ünnistegija Jeesuse Kristuse igawese kuningriiki. 2. Petr. 1, 11.

6. Kui sa lased Jumala waimu, mis sa oled pandiks saanud, sinu südames elada ja walitseda, siis äratab ja õpetab tema sinu südames niisugust usku, et sa elus ja surmas selle peal kindel oled, et Jeesus sinu südames elab, ühtlasi ka taewas oma kõige wägewama Isa paremal käel sinu eest palub, et tema on ükskord taewast maha tulnud, oma kannatamise ja surma läbi õigust võitnud, enesele teed sinu südame juure lahti teha, ja „elu aset“ seal enesele võtta; et seda elu, mis sa nüüd elad, ei ela sa mitte enam iseenele, vaid Jeesusele; et see elu temaga igaweste ei lõpe, sest tema, kes sinu elu on, jääb igaweste; et sina oled waimust waene, aga tema sees on kõik — mis tema oma on, sinu päralt, Luk. 15, 31; et sinu patu wõlad igaweste on maksetud ja äralepitud, andeks antud ja igaweste äraunustud; et sina ilma enese õiguseta, Kris-

tuse Jeesuse sees oled õigeks mõistetud igaweste; et Jeesus ilma et sa seda väärt oleksid, sind lõpmata armastab; et tema armastus iialgi ei vähene, veel vähem lõpeb, niisama ka tema arm; et sina waene põrm, oled tema kihlatud pruut, mis süit ilmast lahku- mise tunnil temaga igaweste laulatatud saab; et tema kõiki, iga wiimase sinu palwet ja õhkamist kuuleb; sinule mõitu annab sinu waenlaste üle; sinule sinu elu üles- pidamiseks jägab, mis tema näeb sinule tarwis ole- wat; et tema sind armust usus hoiab, et sa ei lange. „Tema üksipäine on mu kalju ja mu õnnistus, mu tõrge warju paik, mina ei saa wäga kõituda.“ Laul. 62, 3. Et tema kõige õrnemat hoolt sinu eest kannab; et kõik mis iganes sinule juhtub, olgu see asi, suur ehk wäi- kene, tema igawese nõu ja tahtmise järele sünnib, et see „kõik tuleb heaks neile, kes Jumalat armasta- wad — —“; et sina, kui sa süit ilmast pead lahkuma, õndsaste Kristuse haawade sees magama uinud, et tema sind oma haawade sees surma orust läbi wiib; sest tema tahab, et „kus tema on, sina ka tema juures oleksid.“ Joan. 17, 23.

7. Usu elu elades, pane tähele, et usk, nii kaua, kui sa armu laps oled, on üks lõikumata kindel lootus Õnnistegija peale; elaw igatsimine iga päewase eksituste andeks andmise järele, mis enne rahule ei jää, enne kui sa oled armust andeksandmist tema wõre pärast saanud. See on see õige, elaw ja õndsastegew usk, mis sind Jumalaga ühendab; seda usku nõua ja kas- wata walwates ja paludes.

8. Ole walwas palwele, sest palwe kinnitab sinu ühendust Issandaga, süütab armastust tema wastu enam ja enam põlema; palwe läbi on sinu tee iga päew sinu Peastja juure lahti. Räägi palwes oma Jeesusega, kui

oma kõige ustatama sõbraga, et ühtegi asja ei ole, olgu see kui suur ehk väike, mis sa ei peaks võima palves temale ette panna. Kui sa teda oma kõige ustatamaks sõbraks pead, siis ei taha sina ka mitte midagi tema eest varjata, sest sa tead seda väga selgeste, et sinul ühtigi varju peita ei ole, kus sina midagi tema filma eest võiksid varjata; sina tead seda, et sinu süda tema filma ees on lahti, kui lahti tehtud raamat; ehk mis on sinul, mis sina varjata tahaksid; sa tead, et midagi paha ei sünni varjata, see tooks sinule kahju ja lahutust temast ja kurvastaks teda. Palve ajal pane ka tähele, et sinu terwe hing on selle igatsemisega täidetud, et sa tõeste saad seda, mis sina oma Isanda käest palud. Kui wahel ette tuleb, et sa ei tunne enesel head tahtmist olewat paluda, ära sellepärast mitte järele jätta palumast, waid palu oma armsa Jeesuse käest tahtmist; tema ei keela ju sinule midagi, mis tema näeb sinu heaks ja oma nime auuks tulewad. Kõige parem on palves omad sõnad tarvitada. Ära palu mitte üksnes iseene eest, waid ka kõikide usklike eest, kes sinuga ühes usus Kristusega ühendud on. Palu ka kõikide inimeste eest, et ükski ei peaks hukka minema, waid ümber pöörma ja õnnistuse tundmisele tulema.

9. Pane hoolega tähele, et sinu wana inimene iga päew risti löödud saaks kõige ihaldamiste ja himudega, et sa iga päew kõiges, mis sa iial wõtad teha, näitad, et sa oled Kristuse were läbi puhastud, „surnuist tegudest elawat Jumalat teenima.“ Ebr. 9, 14. Sinu terwe elu näitab siis, et sa oled kui oks, mis puu külge on poogitud, mida tugewamaks ta kasvab, seda enam wilja ta kannab; nõnda ka sina, kui sa Kristuse, selle tõlise wiina puu, külge oled poogitud, siis

kannab sa head wilja. See on: sa teed hea meelega, südameliku tahtmisega, põlewa armastusega, armastuse pärast kõik, mis sinul iganes on võimalik teha, oma Issanda Jeesuse Kristuse nime auuks, oma ligemise kasuks ja sinu enese hinge igameheseks õnnistuseks. Jeesus ise ütleb: „Mina olen wiinapuu, teie wiinapuu oksad; kes minu sisse jääb ja mina tema sisse, see kannab palju wilja, sest minuta ei wõi teie ühtigi teha.“ Joan. 15, 5. Ära pane ühtigi head, mis sinul wähe võimalik on teha, mitte raskeks, waid tee hea meelega ja rõõmsa südamega, sest „Sumal armastab üht rõõmsat andjat.“ 2. Kor. 9, 7.

10. Põgene patu eest kõige suurema kartusega. See, kellel üks hea sõber, ei taha midagi sõbrale wastu meelt teha ehk teda kurwastada, mis läbi armastus wõiks külmaks minna ja ühendus lõppeda. On Jeesus sinu südame sõber, siis oled sa temaga armastuse sidemega ühendud, siis ei taha sa ei miski hinna eest, ei mitte terwe maailma kulla ega hõbeda eest teda kurwastada. Surma kõige wähemat patu mõtet kohe, nii pea, kui sa tunned teda südames üles tõuswat, Jumala waimu abiga; sest iga weikene sädde on kerge ära kustutada, enne kui ta leegitsema hakkab, saab ta aga leegitsema hakata, on ta raske, fagedaste wõimata kustutada. Soia ennast isiaranes nende pattude eest, mis enne sinu ümberpöörmist sulle kõige armsamad oliwad; nemad kiusawad sind kõige enam, oma endist õigust nõudes. Sõdi nende wastu, walwates ja paludes, siis peawad nemad põgenema. Ära kardada mitte maailma ega kurati ahwardust, aga hoi ennast nende meelitamise eest. „Mu poeg, kui patused sind awatavad, siis ära wõta mitte nende nõu.“ Sp. s. 1, 10. Püüa alati nõnda armus ja armastuses kaswada ja

kõige kurja eest põgeneda, et sinu südame tunnistus ei saa su peale kaebtust tõsta, et sa meelega oled midagi head tegemata jätnud, mis sa oleks võinud teha, ehk midagi paha teinud, mis sa oleks võinud tegemata jätta. Lase oma südame tunnistus oma juhataja olla, aga kanna selle eest kõige õrnemat hoolt, et ta ei saa sinu peale kaebajaks ja kohtumõistjaks. Kui sa seda kõik oled teinud, mis sinul iganes võimalik on olnud teha, siis pea ennast „kõlwatumaks sulaseks,“ kes Issanda „armust küll saab,“ muud ei tea, ega taha teada, kui risti löödud Jeesust. „Nõnda kui ka Dawet seda inimest ütleb õndsas olewat, kellele Jumal oma õigust, tema omaks arwab ilma tegusita.“ Rom. 4, 6.

11. Hoiu ennast kõlbmata sõnade ja jutu eest, nõnda et sa ühtigi ei räägi, mis sa ei tea tõsi olewat, waid et sa alati Issanda sõna meele tuletad: „Teie kõne olgu jah, jah; ei mitte, ei mitte; mis üle seda on, see on sest tigedast.“ Matt. 5, 37. Kui teised oma prii tunnid juttu ajades ja wahel selka naerdes ja naljatades mööda saatwad, mida nemad ise ilmasüüta asjaks pidawad, siis tarwita sina seda aega kasulikumalt; see on oma armsa Jeesusega waimus kõneledes, teda kiites ja tänades. Hoiu ennast niisama suure hoolega ka kõlwatumate mõtete eest, kui sõnade ja tegude eest, sest mõtted on sagedaste kõige kurja asjade juur, mis aega mööda, kui nemad mitte kohe ei saa surmatud, illes tõuswad, sõnadeks muudawad ja sag daste walwamata olekus ka tegudeks. Seepärast, mis sa iganes teed, ehk kus sa iial oled ja käid, tuleta seda alati oma meele, et Jeesus on su ligi jah sinu südames, et sa alati wõid temaga rääkida ja tema peale mõelda, see läbi saab sinu waimu elu alati tinnitud ja sinu hing pühitsetud, see on: sinu hing saab enam ja enam maa-

ilmast ja omaast wanast inimesest lahutud ja „taewaste asjade sisse istuma pandud.“ Erv. 2, 6. Walwa hoolega enese üle ja hoia ennast kõige see eest, mis näitab kuri olewat, aga ära mõtle, et sa ise ennast oma wäega wõid hoida langemast; ei, sina tead juba, et sinu oma jõud sinu wägewa waenlaste wastu ei aita, seepärast ütled sina Jehowale: „Sina oled mu warjupaik ja mu tugew linn; mu Jumal, kelle peale ma loodan. Oma tiiwafulgedega katab ta sind ja tema tiibade alla wõid sa kippuda; tema tõde on kilp ja sõjariist.“ Saul. 91, 2. 4.

12. Hoia ennast hooletuse ja uhkuse eest, mis sagedaste langemise eelkäijad on. Riipea, kui sa tunned ennast hooletuma olewat walwates, paludes ja Jumala sõna kuulmises ehk lugemises, siis püüab seal kohe ka uhkuse waim üles tõusta ja seletada, et see asi just mitte nii suur ei ole, kuigi walwamine ja palumine on armemaks jäänud, et selle pärast küll wõid Jumala laps olla ja Jeesuse järelkäija; kui ka kõik just nõnda ei lähe, kui see peaks minema. Aga armas wend ehk õde, see on üks peenike kurati wõrk, mis läbi ta püüab sind jälle langemisele saata; seepärast, kui niisugune asi ette tuleb, siis põgene ka selle patu eest Jeesuse armu sülle, lase ennast tema armastuse rinna najale, palu alanduses andeks ja usu andeksandmist ja armu, siis saad sina tema armu jälle rohkeste tunda, nõnda, et sa wõid Dawetiga ütelda: „Kui suur on sinu headus, mis sa tallele pannud neile, kes sind kardawad, mis sa oled teinud neile, kes su juure kippunud inimeste laste nähes. Sa paned neid warjule oma pale warju alla iga ühe kawala nõu eest; sa peidad neid ühe majasse eest ära keelte riiu eest. Sa oled mu kaebtust pöörnud rõõmu mängiks; sa oled mu kotiriide seljast ära wõtnud ja

rõõmu mu wõõle pannud. Mu hing peab find kiites laulma ja ei mitte wait jääma; Jehowa, mu Jumal, find tahan ma auustada igaweseks ajaks." Laul 31, 21. 22; 30, 12, 13.

13. Kõi sagedaste Jõfanda armu laual, sest fiin annab jälle Jeesus ennast kõigega, mis tema sinu heaks on teinud, sinule. Oh armu sügawust! — — Hing nõrkeb fiin rõõmu nõrkust, aga ta laulab seda põhjata armu sügawust tundes, usu julguse laulur, sest fiin saab hing rohkeste pattude andeks andmist, Jeesuse armu ja armastusega kui pitseriga kinnitud, wõimust kõik kurja ärawõita, wäge taewa teed edasi kãia ja õnnistuse tundmise panti, fiin saab sinu mõistus enam walgustud, sinu usk enam kinnitud, sinu armastus Jeesuse wastu tulisemaks, sinu lootus kindlamaks, sinu palwe ärdamaks, sinu elu tee peal edasi kãimine julgemaks. Seepärast ära kardada püha õhtu söõmaajale minna, ja lähed ju oma kõige armsama sõbra, oma hinge peigmehe, oma halastaja ja armulise Arapeastja ja Aralunastaja juure, kes find palju enam, kui sina teda, armastab; kes palju enam, kui sina ise, sinu eest hoolt kannab. Tema ei tule mitte fiin sinu juure, sinu käest pärima kui palju sinul on, waid tema tahab aga kõigest südamest sinule anda, mis tema näeb sinul tarwis olewat; tema ei tule mitte ennast rõõmustama selle üle, mis tema enne on sinule annud, waid selle üle rõõmustab tema, et tema aga jälle saab find oma rohke andidega ehitada. Sinu hing tunneb seda kõik nüüd elawalt ja ja laulab: „Ma rõõmustan wãga Jehowa sees, mu hing on wãga rõõmus mu Jumala sees; sest ta on mind ehitanud õnnistuse riietega ja õiguse kuuega mind katnud otsekui peigmees, kes preestri ehtega ennast ehitab ja kui pruut, kes ennast kenaks teeb oma pulma

iluga." Jees. 61, 10. „Sa oled nüüd see peal julge, et ei surm, ega elu, ei inglid, ei würstid, ega wägemad, ei see, mis praegu, ega mis tulew on; ei kõrgus ega sügawus, ega ükski muu loom ei wõi sind lahutada Jumala armastusest, mis on Jeesuse Kristuse, meie Issanda, sees." Rom. 8, 38. 39.

Wiies juhataja.

Kuidas üks Jumala laps haiguse ajal ennast õndsas surmas vastu targaste peab walmistama.

1. „Issand, õpeta meid meie päiwi üles armama, et meie tarkust südamesse saame." Paul 90, 12. See on ühe Jumala lapse iga päewane palwe; kes sa iga päew igatsedes ootab, et see maja, see mullane hoone saaks maha kistud; et see, mis surelik, saaks ära neeldud elust (2. Kor. 5, 4); et sa saaksid katmata palega oma Issandat tema auu sees näha. Sa ei igatse ju mitte seepärast siit ilmast ära saada, et sa waewast, wiletsusest, ahastusest, kurwastusest, naerust, teutusest, tagakiusamisest, wõitlemisest, ehk weel palju muust asjust tahaksid lahti saada. Ei, ei! — sa kannatad seda kõik, mis sinu Issand ja Onnistegija sinule siin wõeral maal annud, kui see nõnda on tarwis olnud kannatada, tema nime pärast ehk tema auuks, heameelega, rõõmsa südamega ja põlewa armastuse pärast, tema vastu. Sa tead, et nõnda kuidas tema on olnud, nõnda oled ka sina sessinatset maailmas. Sinu igatsimine on ainult oma Urpeasijat, oma ärarääkimata kallist Jeesust, palest paleste näha saada. Kui üks abikaasa igatsedes ootab oma armsat abikaasat jälle näha, kui nemad kaua aega on pidanud lahus elama, oh kui rõõmus on siis jälle nägemine! Kui palju enam ei igatse siis sina, kes sa

Issanda Jeesuse Kristuse kihlatud pruut oled, oma taewaliku peigmehega kokku saada, tema kodu — — tema enese juures, — teda igaweste näha saada, nõnda kuidas tema on, teda tema haawade eest, mis nüüd igaweses auupaistuses hiilgawad, kiita ja auustada ja täielikult tunda tema armastuse sügawust ja seda õnnistuse osa, mis sinul temaga igaweste on. See on see, mis sind, kui wõeras ja teekäija, siin maailmas kõige suurema igatsemisega täidab; seepärast tahaksid sa ennem kodu, kui siin olla; „seepärast unustad sina seda ära, mis taga on ja sirutad ennast sinna poole, mis ees on; seepärast kiusad sina ette seatud märgi poole see ülemeltse Jumala kutsumise wõidu anni poole Jeesuse Kristuse sees.“ Wilipp. 3, 13. 14; seepärast wõitled sina nüüd head usu wõitlemist ja pead usku kinni, sest et elu kroon sind ootab.

2. Kui siis sinul haigust on Jumala tahtmise järele kätte tulnud ja sina tunned, et Jumal ei taha sind enam seie maailma jätta, waid surma läbi sind kodu enese juure wõtta, siis sea omad asjad, mis maha peawad jääma, korda ja anna kõik oma Issanda ja tema armu hooleks. Surm lahutab sind küll üürisefeks ajaks nendest, kes siin sinule armsad on olnud, kes sinuga ühes usu wõitlemist wõidelnud; aga sa tead, et rõõmus jällenägemine kodu jälle ees on. Sa tead, et surm ei astu teie wahetele, kui lahutaja igaweste, waid kui ühendaja ja koduwiija. Kui siis haiguse ajal sind walud waewawad, siis tuleta oma armsa Jeesuse kibedat kannatamist ja walusat risti surma meele ja ära pea „sellesinatse aja kannatamised ühtigi wäärt sellele auu vastu, mis sinule pea saab iimuma.“ Tuleta meele, et sa pea saad sinna, kus ühtigi walu enam ei ole. Kui sinu keel on palawuse pärast nii kuiv, et ta tahab

juulae külge kinni jääda, siis tead sina, et sinul siis enam ei saa jänu olema, kui sa siit lahkud, sest „neil ei pea enam nälga ega jänu olema ja päike ei pea nende peale langema ega mingisugust palawust. Sest see Tall, mis sest auujärge on, peab kui karjane neid hoidma, ja neid juhatama elawa wee hallikate juure ja Jumal wõtab kõik filmapisarad nende filmist ära pühkida.“ Jlm. 7, 16. 17. Kui sind wäsimus ja nõdrus waewab, siis tead sina, et „tõeste, ütleb Waim, et nemad peawad hingama omast waewast, ja nende teud käiwad nende järel.“ Jlm. 14, 13. Olgu siis nüüd waewad sel üürikesel ajal misfugused ehk ka kui suured, aga sa tead, et „seesinane kadum asi peab enese peale wõtma hukkaminemata põlwe, ja seesinane surelit peab enese peale wõtma suremata põlwe.“ 1 Kor. 15, 53; ja tead, et sa saad ta palet näha õiguses ja kõik rohkestes ta näust, kui sa üles ärkad.“ Paul. 17, 15.

3. Lase Jumala Waimu oma usku kinnitada, oma armastust Jeesuse wastu õiete üles õhutada, sest pea tuleb see tund, millal sa peased ja wõidu krooni wastu wõtad. Sa oled usus see peale kindel, et Jeesus on armastuse läbi sinu hingega niisama ühendud, kui sinu hing weel on ihuga; et sinu hing on Jeesuse õiguse kuuega niisama ehitud, kui sinu ihu weel riietega; et sa nii tõeste igawest elu pärib kui sinu ihu nüüd peab mullaks saama; et sa nii tõeste ise saad kui päike paistma oma isa auriigis, kui sa seie maale oled näinud loodud päikest paistwat; et sa pea saad kolmeainu Jumala, püha inglite ja kõikide pühade seltsis niisama tõeste olla, kui sa nüüd oled maa peal inimeste seltsis olnud. Batt, surm ja kurat saawad küll wist ka oma wiimist jõudu katsuma ja sinu ümber püüdma leeri üles lüüa, aga ära karda ka siis, kui sa käid surma warju orgus,

kurja, sest et sinu Issand on sinuga; seepärast võid sa julgusega küsida: „Surm, kus on nüüd sinu astel, põrguhaud, kus on nüüd sinu võimused? Aga tänu Jumalale, kes meile võimust annab meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi.“ Rom. 15, 55. 57.

4. Ära karda mitte surma seepärast, et sa oled näinud teda mõningal hirmsa olewat; tema on küll hõelatele ja Jumala kartmata inimestele hirmus, aga sinule on ta kasuks; ta on sinule aga üks käsk wälja läkitud sinu taewasest isast, sind wõeralt maalt päris isa maale kodu wiima; ta on sinu sõber, kes wiib sind waewast ja wiletsusest, sinu ammust ajast oodatud igawese rõõmu ja õnne sisse. Sinul, kes sa haige oled, on ta üks kõige parem arst, kes sinu valu igaweste lõpetab, sind sinna wiib, kus enam ei pea valu olema „ja surma ei pea enam olema, ega leinamist, ega kisedamist, ega waewa ei pea enam olema; sest esimesed asjad on äraläinud.“ Jlm. 21, 4. Sinule, kes sa oled tunnud ennast siin kui wangis olewat, on ta üks wabastaja, kes sinu wangikambri ja ahelad ärapurustab ja sind igawese wabaduse sisse wiib. Sinule, kes sa oled waene olnud, on ta üks rõõmu sõnime tooja, kes selle teatusega tuleb, et sinu waesuse aeg nüüd otsas on, et sa nüüd lähed seda warandust pärima, mis sa taewasse oled kogunud, kus koi ega rooste teda põle rikkunud ja mis ei wõi hukka minna ega äranärtstida, mis taewas on tallele pandud.“ 1. Petr. 1, 4.

5. Ära karda mitte surma, seepärast, et sinu ihu peab äramädanemist nägema. See ära kaduw põli, mis sinu ihuga sünnib, ei ole midagi selle auu, õnne ja rõõmu wastu, mis sinu hinge osaks saab; sinu ihu ei saa mitte kaduwaks, et ta peab igaweste kadunuks jääma, waid ta peab ainult seepärast äramädanemist

nägema, et Jeesuse auu ja wägi ülestõusmises õiete peawad awalikuks saama. Sinu ihu paleb kahwatamad surmas ainult see pärast, et ülestõusmises jälle seda ilu kätte saada, mis inimesel enne patu langemist oli, kui tal oli Jumala nägu; sinu ihu filmad ei waju mitte finni, et igaweste finni jääda, waid ainult magamise ajal, et siis ülestõusmises wõiwad seda äraarwamata auu ja ilu waadata, mis neil siis ees seisab; sinu keel ei saa mitte surmas kangeks, et seks igaweste jääda, waid ainult seepärast, et ülestõusmises hakata ja siis mitte enam ei igaweste ärawäsi oma armsat Jeesust kiitmast ja tänamast. Ära karda mitte, et sinu ihu hauda pannakse; sinul ei ole enne mitte nii rahulist puhke paika olnud, kui seal saab olema; sa oled seal ärapeidetud naerjate naeru, teutajate teutuse, pilkajate pilkamise, kurati tagatiusamiste ja ahwarduste ja kõige waesuse ja wiletsuste eest, kuna sinu hing paistab kui päike oma Isa kuningriigis." Mat. 13. 43. Seal saab sinu uni rahuline, sinu puhkamine julge ja sinu puhkepaik kindel olema, sa ei ärka mitte seal üks kord, et jälle uut waewa elu alata; ei, sind saab ülestõusmises sinna wiidud, kus „päike ei pea enam sulle päewa walguseks olema, ega kuurwalge paisteks sulle olema; waid Jehowa tahab sulle igaweseks walguseks ja su Jumal sulle iluks olla." Jes. 60 19.

6. Ära karda mitte, et surma tunnil sinu patud weel saawad sinu ette astuma ja sulle hirmu tegema. Ei, ei! Mis sinu Jeesus sulle on andeks annud, seda on tema ka igaweste äraunustanud, neid ette tuua ja sinule süüks arwata ei ole kellegil enam wõimalik; ja kes see küll peaks olema? Kas sinu armas taewa Isa, kes oma armast ainus sündinud poega sinu eest surma andis, kelle läbi sina nüüd oled tema armsaks lapsesks

saanud ja tema imelikul halastusel pärast tema Bojaga tema kuningriiki ka pärijaks tehtud, aina armust, kas see veel peaks tahtma sind hukka saata? Ei! oh igaweste ei! seda ei tee tema isalik süda ja arm mitte. Kas sinu armas Jeesus, kes sinu eest nii palju waewa on näinud, et sind oma juure saada, jina kus tema ise on, seda peaks tegema? Jälle igaweste ei! Kas pühad inglid, kes sind „oma käte peal on kannud, et sina oma jalga wastu kivi ei pea tõukama?“ Laul 91, 12, jälle ei! Kas kurat? Ei! ei! „Mu wõlg nüüd risti külge jääb, küll uhke kurat seda näeb.“

Sa ei astu mitte oma enese õiguse ehk oma teenitud õiguses Jumala ette, waid Kristuse were õiguses, mis tema armust sinule on kinkinud, seega oled sina kaetud, seega astud sina ette, selle sees tuntakse sind kui taewariigi pärijat ja sellepärast seisab taewa uks sinu ees lahti; sellepärast hüüab tema: „Tule tenna ja päri seda kuningriiki, mis sinule on walmistatud enne maailma asutamist.“ Matt. 25, 34.

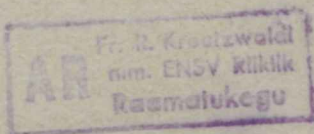
7. Ära kardada mitte surma, et ja surma tunnil ühtlasi ka pead kohtu ette astuma, ja seda kohtu otsust saama, mis igaweste jääb. Ära kardada, sest arm — ainult arm — kutsub sind kohtu ette, armust seatakse sind kohtumõistja ette, arm on otsust teinud, arm kuulutab sinule seda otsust, arm teeb otsuse maksmaks igaweste; sest see on sinu Isa, Peigmees, Sõber, Aralunastaja ja Onnistegija, kes sinu peale saawad kohut mõistma. Üks isa ei mõista oma last, üks peigmees oma pruuti, üks sõber oma sõbra, ega Aralunastaja seda, keda tema nii kalli hinnaga on ostnud, hukka, sest siis teeks tema oma äralepitamise tühjaks ja tema sõna waletaks; aga nii tõeste, kui tema äralepitamine igaweste maksma jääb, nii kuidas kirjutud on: „Ja kui ta kõik sai lõpe-

tanud, on tema kõigile, kes tema sõna kuulwad, igawese õnnistuse saatjaks saanud." Ebr. 5, 9. Niisama jääb ka tema sõna igaweste tõeks, sest, „taewas ja maa lähewad hukka, aga minu sõna ei lähe mitte hukka." Luk. 21, 33. Sinu kohtuotsus on juba ammugi aega enne ühte pandud ja kirjutud Jeesuse were läbi, Jumala imeliku halastuse pärast, nõnda: „Iga, ma tahan, et, kus mina olen, ka nemad minu juures on, keda ja mulle oled annud, et nemad näewad minu auu, mis ja mulle oled annud, sest ja oled mind armastanud enne maailma asutamist." Joan. 17, 24.

8. Veel wiimaks; Kui tunned surma tunnise õige ligi olemat, ära kardada, ja uinud Jeesuse armu kätte peale, kus sind enne on ülesmürgitud. Jeesuse surm on sinu elu, Jeesuse rist see redel, kus peale sina hakkad astuma, ja jõuad ühe sammuga ette seatud märgile, ja võidad krooni ühe wiimise wõitlemisega, ja jõuad ühe wiimase weikese tuulega õndsate rahu sadamasse, mis ammu juba sinu igatsatud ette seatud märk on olnud; ära kardada, mida lühem iga hinge tõmbamise wahel on, seda rutem jõuab sinu päästetud hing siit ära. Kui sinu filmad enam ei näe, näewad sinu hinge filmad juba igawese õiguse päikest tema täies hiilguses; kui sinu kõrwad enam ei kuule sinu ümber seisjate häält, kuuleb sinu hing juba waimu tunnistust, sinu peigmehe armastuse häält: „Tule ja päri!" Mida enam sinu tundmused siin kaduwad, seda tundlikumaks saab taewa rõõm sinu hinges; mida rutem sinu elu siin lõpeb, seda rutem algab uus, igawene; sest ja sured, et sündida. Nii pea kui see elu on lõppenud, astub sinu hing kui wõitu saanud sõjamees hõiskades lahtisest taewa wärawast sisse. Sinu sõbrad, kes sinu ümber on seisnud, saawad siis ütleva: „Küüd on tema siit

ilmast läinud," jah läinud, aga kuhu on ta läinud? Ta on läinud sinna maale, kelle auu, auustus, valgus ja hiilgus üksigi sulg ei jõua kirjeldada, ega üksigi pinsel ei jõua maalida, ega üksigi sõnadega ärraääkida. Mis meie rääkida ja kirjutada võime, on kõik kui weikese lapse mõte terve maailma suuruse kohta, nii ka see, mis ma siin olen kirjutanud. Aga, oh õnnis hing! kes sa siit oled lahkunud, Jeesuse were õigusega kaetud; su ees on taeva perli väravad laiale lahti, tee sinna valmistud, lauad kaetud, pulmad valmistud, kroon valmis, pärandus ootamas, peigmees sinu vastu tulemas, sind teretama, et sind oma Isa ette seada ja ütelda: „Baata, siin olen mina ja laps, keda sa mulle oled annud.“ Ebr. 2, 13, mis mina maa pealt olen ostanud oma werega.“ Ilm. 5, 9. Müüd algab uus elu, mis „üksigi film ei ole näinud, ja kõrw ei ole kuulnud, ja inimese südamesse ei ole tõusnud, mis Jumal on valmistanud neile, kes teda armastavad.“ 1 Kor. 2, 9.

Müüd, armas lugeja, on sinule siin selles väikeses raamatus elu tee lühidalt näidatud. Jeesus andku sinule seda lugedes ehk kuuldes armu, et sa mitte sest teest, mis sulle siin on kätte juhatud, kõrwale ei lähets, waid et sa Jeesuse armust, kes Kolgatal risti sambas sinu eest on surunud, elu teed leiaks, kui sa seda weel ei ole leidnud, selle peal elu otsani käiks ja surmani oma Issandale truuwiks jääksid, siis oleks raamatu kirjutaja kõige palawam soow täidetud; sest see, kes seda tunnistab, ütleb: „Jah wist, mina tulen noppeste! Amen. Tule wistist, Issand Jeesus! Meie Issanda Jeesuse Kristuse arm olgu teie kõikidega! Amen.“ Ilm. 22, 20. 21.

Ar 900
Hamnerin

Sind: 10 kop.